

מ"ת 12444/01/22 - מדינת ישראל נגד אימן סייד (עציר) - נוכח בויעוד חזותי

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

מ"ת 12444-01-22 מדינת ישראל נ' סייד(עציר)
תיק חיצוני: 49096/2022

מספר בקשה: 2

בפני	כב' השופט הבכיר, אלון אופיר
המבקשת	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד שמעון שימן
נגד	
המשיב	אימן סייד (עציר) - נוכח בויעוד חזותי באמצעות עו"ד תאמר אסדי ועו"ד עמית רוזנצוויג

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר בתנאי שחרורו של המשיב כפי שהוגדרו על ידי ביום 1.2.22 לאחר שכתב אישום חמור הוגש כנגדו ובו עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה במצב של שכרות, סירוב לתת דגימה לבדיקת אלכוהול ונהיגה בקלות ראש.

ברקע המדובר במשיב שלו רישיון נהיגה משנת 2018, לחובתו 7 עבירות תעבורה וכן 15 מבדים נוספים שכולם בתחום התעבורה.

בשקלול עוצמת הראיות בפרשה זו, הסכימו הצדדים בהמלצת בית המשפט ביום 1.2.22 על תנאי שחרור הכוללים מעצר בית מלא, ערבות עצמית של 30,000 ₪ ופיקוח צמוד של ערב במסגרת מעצר הבית לצד פסילה של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

מתוכן הבקשה לעיון חוזר שבפני ומקריאת תיק הראיות המעודכן שהוגש לעיון עולה כי המשיב הפר פעם אחר פעם את תנאי השחרור שלו עת יצא מביתו, עבר להתגורר בת"א לפחות חלק מהזמן ולא נמצא תחת פיקוח הערב שהוגדר על ידי בית המשפט.

הבקשה שבפני וחומר הראיות שהוצג לי, מבסס 5 הפרות של תנאי מעצר הבית כאשר בפעם האחרונה ישב המשיב לצד נהג שברח אגב נהיגה ברכב בזמן פסילה משוטרים, ללא נוכחות מפקחת של אחיו וזאת תוך הפרה נוספת של מעצר הבית בו אמור היה להיות.

החל מסעיף 7 של הבקשה, מתארת המדינה בחתך תאריכים את כל הפרות מעצר הבית שביצע המשיב בניגוד גמור לתנאי השחרור שהגדיר עבורו בית המשפט.

ב"כ המשיב טען בפני כי המשיב טעה במצב הדברים שכן יצא ברשות למפגש עם בא כוחו, ובכל חקירה אותה עבר במשטרת ישראל כפי שפרטה המדינה בבקשתה, איש לא אמר לו שהוא מפר תנאים מגבילים ואיש לא חקר אותו בגין הפרה כזו.

המשיב הבין בטעותו כי מעצר הבית אינו חל לגביו, והתנהגות המשטרה רק חיזקה אצלו הנחה מוטעית זו.

ביחס לתיקו העיקרי נשוא התנאים המגבילים, הרי שלשיטת ההגנה עוצמת הראיות שבו דלה, ואין כל סבירות כי ייגזר עליו מאסר בגינו, מה שלא מצדיק גם אם הייתה הפרת תנאים השארת המשיב מאחורי סורג ובריא.

עוד טען ב"כ המשיב כי ביחס לבקשת החילוט של הערבות העצמית, הרי שאין הצדקה בנסיבות של טעות במצב הדברים להורות על חילוט, וגם אם בית המשפט סבור אחרת, הרי שקיימת סמכות לחילוט חלקי ובית המשפט מתבקש בנסיבות להפעיל סמכות זו ולהורות בנסיבותיו האישיות המורכבות של המשיב על חילוט חלקי בלבד.

דין והכרעה בבקשה -

המשיב שבפני הפר פעם אחר פעם בתאריכים שונים את תנאי מעצר הבית המלא שהגדיר עבורו בית המשפט.

גם אם יצא המשיב למפגש עם בא כוחו מחוץ לביתו, לא התקבלה כל החלטה שיפוטית המבטלת או משהה את תנאי מעצר הבית המלא בו היה נתון בשל מסוכנותו הרבה לציבור.

ב"כ המדינה תיאר בבקשתו ובטיעוניו (תוך שהציג ראיות תומכות בתיק החקירה) חמש הפרות שונות של תנאי מעצר הבית של המשיב תוך שהצהיר בחקירתו במשטרה כי עבר להתגורר בתל-אביב בניגוד מוחלט לתנאי השחרור שלו.

אם לא די במתואר לעיל, הרי שהמשיב נתפס כאשר הוא יושב לצידו של צעיר אחר בזמן שזה נמלט משוטרים עם רכב, מבלי שהערב שלו מפקח עליו ובניגוד גמור למעצר הבית המלא בו אמור היה להיות.

אני דוחה בשתי ידיים את טענת ההגנה לפיה פעל המשיב מתוך טעות במצב הדברים.

צודק התובע בטיעוניו כי משטרת ישראל כשלה עת דבר היות המשיב בתנאי מעצר בית לא עודכן במחשב המשטרתי מה שהוביל לאי חקירת המשיב על הפרת תנאים בכל אחד מחמשת הפרות תנאי מעצר הבית שביצע.

יחד עם זאת, כישלון המשטרה לחקור את המשיב על עבירות הפרות התנאים שביצע, לא הופכות הפרות אלה לפחות חמורות, ובוודאי שלא מייצרות עבור המשיב הגנה של טעות במצב הדברים.

תנאי מעצר הבית ניתנו כנגד המשיב בנוכחותו (ביועוד חזותי) והוא שוחרר ממעצרו תוך שהתחייב בפני בית המשפט לכבד תנאים של מעצר בית מלא, ואף ביסס הבטחה זו בערבות של ₪ 30000 עליה הצהיר בקולו.

טעות במצב הדברים צריכה להיות כנה וסבירה כדי שיהיה לה תוקף כהגנה בהליך פלילי, ולא מצאתי במקרה זה לא כנות ולא סבירות בהתנהגות המשיב עת פעם אחר פעם הפר בצורה בוטה את תנאי השחרור שלו.

משיב זה הינו אדם מסוכן, שכן רישיון נהיגתו ניתן לו רק בשנת 2018, ומאז הוא לא מפסיק לבצע עבירות תעבורה, כאשר בתיק נשוא פרשה זו מדובר בסידרה של עבירות לכאורה הכוללות נהיגה בפסילה, נהיגה בשכרות, סירוב לתת דגימה לבדיקת אלכוהול או סם ונהיגה בקלות ראש.

רק בשל עוצמת הראיות, קיבלו הצדדים את הצעת בית המשפט למעצר בית מלא, אך מתברר כי משיב זה בחר להפר את האמון שניתן בו, ולא פעם אחת אלא חמש פעמים ובצורה בוטה.

לא מדובר רק על יציאה מביתו בניגוד לתנאי השחרור, אלא מעבר לעיר אחרת, והימצאות ללא הערב המפקח.

נוכח התנהגותו המתריסה של המשיב ביחס להחלטת בית המשפט, אין אני רואה או מוצא כל דרך לתת בו אמון בסיסי כי יכבד החלטה חדשה על מעצר בית מלא.

אין אני מוצא הצדקה בנסיבות להורות על איזוק אלקטרוני, ואין אני מוצא כל הצדקה לקבלת תסקיר שיבחן מחדש את המשיב שהתנהגותו מדברת בעד עצמה.

אני סבור כי רק מעצר המשיב עד לתום ההליכים מאחורי סורג ובריח יכול לאיין את מסוכנות המשיב.

ביחס לבקשת המדינה להורות על חילוט סכום הערבות של המשיב, אני מחליט לדחות את בקשת ההגנה לחילוט חלקי ואסביר את עמדתי:

לו המדובר היה בהפרה אחת של תנאי השחרור הנובעת מספק של אי הבנה, יתכן והיה מקום לחילוט חלקי, אך כאשר המדובר בסדרה של הפרות פעם אחר פעם כאילו לא ניתנה כלל החלטה על תנאים מגבילים, תוך שילוב של מעבר לעיר אחרת וללא כל פיקוח של הערב המפקח, הרי שביחס להתנהגות פורצת גבולות מסוג זה אין כל הצדקה לחילוט מוגבל או חלקי, ויש הצדקה מלאה לקבלת עמדת המדינה ולהורות על חילוט מלא של סכום הערבות.

מכל האמור לעיל, אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו ומורה על חילוט מלא של הערבות לה התחייב ביום 1.2.22 בסכום של 30,000 ₪ אותם ישלם המשיב תוך 180 יום מהיום.

ניתנה היום, ב' אייר תשפ"ג, 23 אפריל 2023, בנוכחות הצדדים.